

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8CoCsp/31/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8217200112
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8217200112.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovaľovej v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti žalovanému: G. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX X. XX, zastúpený: J.K., nar. XX.XX.C., bytom XXX XX X. 73, o zaplatenie 657,25 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 3Csp/8/2017-143 zo dňa 7. apríla 2020, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok.

Žalobca nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému sa ich náhrada nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„I. Žalobu zamietá .

II. Stranám sporu nepriznáva nárok na náhradu trov konania.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil okrem iného ustanovením § 40 odsek 1, odsek 2, § 44 odsek 1, odsek 2, § 52 odsek 1, odsek 3, odsek 4, § 100 odsek 1, § 107 odsek 1, odsek 2, § 451 odsek 1, odsek 2, § 457 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“); § 1 odsek 2, § 9 odsek 1, odsek 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“).

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca žalobou doručanou tunajšiemu súdu dňa 10.01.2017 sa domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 657,25 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne od 23.01.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil žalobca tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 25.09.2012 Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 1.500,00 eur. Poskytnutý úver spolu s úrokom sa žalovaný zaviazal splatiť spolu v 42 mesačných splátkach vo výške 80,37 eur, v termínoch splatnosti dohodnutých v zmluve. Na základe žiadosti žalovaného sa žalobca so žalovaným dohodli na odklade splátok č. 4, 5, 6 pôžičky a tieto sa žalovaný zaviazal splatiť ako splátky č. 43, 44, 45. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 7, do uplatnenia práva žalobcu podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. do okamžitej splatnosti úveru napokon zaplatil len sumu 627,00 eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaný bol v omeškani s úhradou splátky č. 11 o viac ako tri mesiace, žalobca si uplatnil právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. okamžitú splatnosť úveru. Žalovaná suma vo výške 657,25 eur

predstavuje nesplatenú sumu úveru (na účet žalovaného bol poskytnutý úver vo výške 1.284,25 eur, z ktorého do dnešného dňa uhradil 627,00 eur). V súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka si žalobca uplatnil úrok z omeškania vo výške podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom k prvému dňu omeškania.

4. Vo veci bol tunajším súdom dňa 26.09.2017 vydaný platobný rozkaz č.k. 3Csp/8/2017-16, ktorým sa žalobe v celom rozsahu vyhovel. Tento platobný rozkaz bol uznesením zo dňa 08.11.2017 č.k. 3Csp/8/2017-23 zrušený pre odpor podaný žalovaným postupom podľa 267 ods. 3 Civilného sporového poriadku.

5. Žalovaný v podaní doručenom súdu dňa 24.10.2017 označenom ako „Odpor“ k žalobe žalobcu uviedol, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. uvedené v § 9 ods. 2 písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a písm. k) zákona, t.j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Ďalej má za to, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a to dohodu o zrážkach zo mzdy alebo zmluvné podmienky, ktoré majú za následok nerovnosť medzi právami a povinnosťami jednotlivých strán a to napríklad jednostrannú možnosť zmeny všeobecných obchodných podmienok bez súhlasu spotrebiteľa. Taktiež poukázal na to, že v predmetnej veci dohodnutý úrok z úveru (70,01 % ročne) presahoval úroky, za ktoré v tom čase (september 2012) poskytovali peňažné ústavy úvery a ktoré sa pohybovali ročne vo výške 12,93 %. V danom prípade zmluvný úrok predstavoval 70,01 % ročne, čo je rozdiel o 57,08 % vyšší ako bola priemerná úroková miera z úverov poskytovaných v tomto období bankami, preto má za to, že dohodnutý úrok z úveru ročne 36,49 % (správne má byť 70,01 % pozn. odvolacieho súdu) spôsobil značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov tejto úverovej zmluvy.

6. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 02.01.2018 k vyjadreniu žalovaného k žalobe uviedol, že tvrdenia žalovaného (odsek 3 odôvodnenia) nemajú žiadnu vecnú súvislosť k meritu prejednávanej veci, keďže žalobca si v predmetnom konaní uplatňuje nárok na zaplatenie zostatku nesplatenej istiny poskytnutého úveru, nie zmluvne dojednaný úrok, ani žiadne iné poplatky. Podanou žalobou si v predmetnom konaní uplatňuje svoj nespochybniteľný nárok na plnenie vyplývajúce zo zmluvy o revolvingovom úvere uzavretej medzi stranami sporu dňa 25.09.2012. Má za to, že je nesporné, že žalovaný do dnešného dňa zaplatil žalobcovi len sumu 627,00 eur. Žalovaná suma vo výške 657,25 eur bez príslušenstva predstavuje rozdiel nesplatenej sumy úveru, t.j. čiastky v sume 1.284,25 eur, ktorá bola žalovanému reálne poskytnutá na jeho účet a sumy 627,00 eur, ako uhradených splátok za poskytnutý úver.

7. Žalovaný prostredníctvom svojej zástupkyne na pojednávaní konanom dňa 07.04.2020 uviedol, že mal viaceré zmluvy so žalobcom, pričom má za to, že zaplatil viac ako mal. Má za to, že zo strany žalobcu dochádza k úžere vzhľadom na výšku splátok v jednotlivých zmluvách, preto odmieta žalobcovi platiť ďalšie sumy. Rovnako má za to, že došlo k premlčaniu vzhľadom na uplynutú dobu od poskytnutia úveru.

8. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní zistil skutkový stav, podľa ktorého zo žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru vyplýva, že žalovaný dňa 20.09.2012 v Bardejove vyplnil žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, kde v bode 5 žiadal o poskytnutie úveru (úverového limitu) 1.500,00 eur, ktorý chcel splácať 42 splátkami po 80,37 eur. Celková čiastka, ktorú mal zaplatiť mala byť 3.375,54 eur, predpokladaná RPMN 70,01 %, ročná úroková sadzba 70,01 %, priemerná RPMN 45,60 %.

9. Súčasťou tejto žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru je aj bod 6 - údaje o schválenom revolvingovom úvere, kde je uvedené "nevypĺňajte". V tejto časti sú rukou doplnené údaje, pričom poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) je 1.500,00 eur, splatnosť úveru v 42 splátkach po 80,37 eur, celková čiastka, ktorú má žalovaný zaplatiť 3.375,54 eur, RPMN je uvedená vo výške 65,69 %, ročná úroková sadzba úveru 70,01 %, priemerná RPMN 45,60 %. Táto časť bola vyplnená žalobcom až následne po vyplnení bodu 5 žiadosti a podpise žiadosti žalovaným, čo je zrejme aj z dátumu, kedy žiadosť podpísal žalobca (25.09.2012 v Bratislave).

10. V bode 7 žiadosti je uvedené, že v ďalšom sa odkazuje na úpravu uvedenú v zmluvných dojednaniach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré majú byť neoddeliteľnou súčasťou zmluvy.

11. Z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX vyplýva, že žalobca ako veriteľ oznámil žalovanému ako dlžníkovi údaje o schválenom úvere takto: schválená výška úveru 1.500,00 eur, splatnosť úveru 42 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru 80,37 eur, odplata za poskytnutie služby 215,75 eur, dátum splatnosti prvej splátky úveru 19.11.2012, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 19.04.2016, RPMN úveru 65,69 %, priemerná hodnota RPMN 45,60 %. Ako dátum nadobudnutia platnosti Zmluvy o revolvingovom úvere a ako dátum nadobudnutia účinnosti Zmluvy o revolvingovom úvere bol uvedený deň 25.09.2012.

12. Podľa bodu 2.3. Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT, s.r.o., veriteľ poskytne dlžníkovi schválenú výšku úveru na účet dlžníka uvedený v Zmluve o revolvingovom úvere v deň nadobudnutia účinnosti tejto Zmluvy o revolvingovom úvere (ďalej len „Deň poskytnutia úveru“). Dlžník súhlasí so splnením záväzku veriteľa zo Zmluvy o revolvingovom úvere (poskytnutie úveru) týmto spôsobom.

13. Písomným podaním zo dňa 02.12.2013 označeným ako „Oznámenie o zosplatnení“ žalobca oznamuje žalovanému, že je v omeškaní s úhradou splátok č. 11, 12, 13, ktoré je povinný uhrádzať ako dlžník podľa Zmluvy o revolvingovej pôžičke, respektíve Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Suma omeškaných splátok je spolu 176,70 eur. Aktuálne omeškanie na najstaršej splatnej splátke je 74 dní. V prípade, ak sa dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek z uvedených splátok o viac ako tri mesiace a uplynie 15 dní od doručenia tohto oznámenia, stanú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy, ktoré sa majú stať splatnými až v budúcnosti a po splnení zmluvne dohodnutých podmienok si bude môcť uplatniť aj nároky na zmluvné sankcie (pokiaľ už neboli v celom rozsahu uplatnené). Stratí tým výhodu splátok a celý dlh bude povinný zaplatiť naraz. Ak tak neurobí, bude oprávnený vymáhať celý dlh s príslušenstvom cestou súdneho, prípadne rozhodcovského konania.

14. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalovaný ako dlžník podpísal a vyplnil body 1 až 5 žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu ako jednostranného právneho úkonu, ktorý bol písomným návrhom na uzavretie zmluvy dňa 20.09.2012. Následne zástupca žalobcu dňa 25.09.2012 podpísal a vyplnil bod 6 predmetnej žiadosti (údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu) a vystavil oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré malo byť prijatím návrhu a teda uzavretím zmluvy. Nakoľko návrh na uzavretie zmluvy (žiadosť) a prijatie návrhu (žiadosť - bod 6 a oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi) nie sú totožné, líšia sa v údajoch o RPMN pre úver, pričom návrh (žiadosť) obsahuje výšku RPMN 70,01 % a údaje o schválenom revolvingovom úvere údaj 65,69 %, teda nedošlo k akceptácii návrhu (žiadosti) zo strany žalobcu, ale išlo o nový návrh, ktorý by mal byť dlžníkom písomne prijatý alebo odmietnutý (§ 44 Občianskeho zákonníka). V konaní však nebolo preukázané, že by dlžník následne urobil ďalší písomný úkon, z ktorého by vyplynulo, že by takýto nový návrh žalobcu prijal. Súd teda na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nemal preukázanú existenciu dvoch platných vzájomných a obsahovo zhodných písomných prejavov vôle zmluvných strán v časti údajov pre úver, a teda v dôsledku nedodržania obligatórnej písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere je táto neplatná (§ 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Uvedený právny záver vyplýva napr. aj z rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 4Co/93/2017 zo dňa 07.02.2018, rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2Co/219/2016 zo dňa 11.10.2017.

15. Keďže súd považoval predmetnú zmluvu za neplatnú, tak v zmysle § 451 v spojení s § 457 Občianskeho zákonníka je každý účastník zmluvy povinný vrátiť druhej strane všetko, čo podľa nej dostal. Zo skutkových tvrdení žalobcu, ktoré žalovaný výslovne nepoprel mal v zmysle § 151 ods. 1 C.s.p. za nesporné, že žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi finančné prostriedky vo výške 1.284,25 eur, pričom žalovaný ku dňu rozhodnutia súdu veriteľovi vrátil jednotlivými platbami celkovo sumu 627,00 eur. Z uvedeného vyplýva, že do úplného vydania bezdôvodného obohatenia je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi sumu 657,25 eur.

16. Keďže žalovaný prostredníctvom svojej zástupkyne na pojednávaní konanom dňa 07.04.2020 vzniesol námietku premlčania, súd sa ďalej zaoberal skutočnosťou, či došlo k premlčaniu práva žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré je predmetom tohto konania. Podľa § 107 Občianskeho zákonníka sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úrok bezdôvodne obohatil, t.j.

v subjektívnej premlčacej dobe, najneskoršie sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo, t.j. v objektívnej premlčacej dobe. Na základe vykonaného dokazovania má súd za to, že žalobca v zmysle bodu 2.3. Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT, s.r.o. (odsek 13 odôvodnenia) v deň účinnosti Zmluvy o revolvingovom úvere dňa 25.09.2012 (odsek 12 odôvodnenia) poskytol žalovanému na účet finančné prostriedky v sume 1.284,25 Eur na základe neplatného právneho úkonu, teda týmto dňom došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu. Od nasledujúceho dňa začala žalobcovi plynúť trojročná objektívna premlčacia doba ohľadne práva na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému a táto uplynula dňa 25.09.2015, pričom žaloba o zaplatenie poskytnutých finančných prostriedkov bola podaná na súd až dňa 10.01.2017, t.j. po uplynutí trojročnej objektívnej premlčacej doby. S poukazom na námietku premlčania vznesenú žalovaným súd nemohol žalobe o vrátenie finančných prostriedkov poskytnutých z neplatného právneho úkonu vyhovieť a preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

17. O trovách konania rozhodol súd I. inštancie podľa ust. § v konania a to podľa § 255 ods. 1, v spojení s ust. § 262 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“).

18. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie a žalobcovi prizná právo na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolanie odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p., z dôvodu nesprávnych skutkových zistení a nesprávnym právnym posúdením.

19. V podanom odvolaní uviedol, že hodnota RPMN úveru sa medzi stranami úverovej zmluvy nikdy nedojednávajú a preto sa účastníci zmluvy na tejto náležitosti dohodnúť ani nemôžu. To, že RPMN sa dohodnúť objektívne nedá (nedá sa teda navrhnuť, akceptovať a pod.) vyplýva v prvom rade z právnej úpravy upravujúcej spôsob určenia tohto údaju. Z napádaného rozsudku nie je zrejmé ani to, na základe čoho súd dospel k záveru o tom, že žalovaný vlastne navrhol údaj o RPMN. Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru žiadny návrh RPMN neobsahuje, uvádza sa v nej len údaj o predpokladanej RPMN. Na základe uvedeného žalobca tvrdí, že otázka „dohody“ o RPMN nebola zo strany súdu ani len posúdená v tom smere, či zákonná úprava takúto dohodu pozná a predpokladá. Zákon č. 129/2010 Z.z. vôbec nepredpokladá, že by sa náležitosti vymenované v § 9 ods. 2 mali dohodnúť, vyžaduje aby boli v zmluve uvedené. RPMN nepredstavuje predmet záväzku; je to iba informácia určená spôsobom, ktorý predpisuje zákon. Ak teda súd prvej inštancie dospel k záveru, že nedošlo k vzniku zmluvy z dôvodu, že zmluvné strany sa nedohodli na hodnote RPMN, potom tento záver súdu je vecne nesprávnym.

20. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

21. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 C.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutom rozsahu, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

22. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

23. Na potvrdenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia a k odvolacím námietkam uvádza nasledovné:

24. Z obsahu spisu vyplýva, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 25.09.2012 uzatvorená Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva o úvere“), na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkovi úver vo výške 1.500 eur. V Zmluve o úvere sa zmluvné strany dohodli na údajoch týkajúcich sa mesačnej splátky vo výške 80,37 eur, vrátane úrokov, splatnosti úveru (42 splátok/ 19 deň v mesiaci), celkovej čiastke, ktorú musí dlžník zaplatiť (3375,54 eur), ročnej úrokovej sadzby (70,01 %), predpokladanej RPMN za úver 70,01 %, priemernej RPMN (45,60 %), poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %, celková čiastka pri revolvingu 1928,88 eur. Tieto údaje mal

žalovaný ako spotrebiteľ k dispozícii v čase podpísania Zmluvy o úvere z jeho strany dňa 20.09.2012. Dňa 25.09.2012 došlo k podpisu Zmluvy o úvere aj zo strany žalobcu, avšak v bode 6. Zmluvy o úvere bol už uvedený údaj o RPMN ako 65,69 % a predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 60,49 %.

25. Podľa ustanovenia § 43a odsek 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase podpisu Žiadosti/Zmluvy zo strany žalovaného, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

26. Podľa ustanovenia § 43c odsek 1 Občianskeho zákonníka, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

27. Podľa ustanovenia § 44 odsek 1 Občianskeho zákonníka, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

Podľa odseku 2, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

28. Podľa ustanovenia § 53 odsek 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa odseku 2, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa odseku 3, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa odseku 4, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa odseku 5, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

29. Podľa ustanovenia § 9 odsek 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

30. Podľa ustanovenia § 11 odsek 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

31. Odvolací súd na úvod uvádza, že súd prvej inštancie postupoval správne pokiaľ právny vzťah založený Zmluvou o úvere medzi žalobcom a žalovaným vyhodnotil ako vzťah spotrebiteľský. Spotrebiteľský charakter sporu nebol žalobcom v konečnom dôsledku spochybnený.

32. Prvým predpokladom vzniku zmluvy je návrh toho, kto mieni uzavrieť zmluvu. Prejav vôle musí smerovať k uzavretiu zmluvy, návrh musí byť adresný, musí byť určitý a z prejavu vôle navrhovateľa

musí byť zrejmé, že hodlá byť návrhom (ofertou) viazaný v prípade jeho prijatia. Včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený je jednostranný adresný právny úkon adresáta návrhu, ktorým akceptuje návrh (ofertu) v celom jeho rozsahu (obsahu), a tým prejavuje súhlas s uzavretím zmluvy.

33. Pokiaľ návrh nie je akceptovaný v celom rozsahu, ide o nový návrh, ktorý musí byť prijatý druhou stranou. Ani prípadná zmluvná voľnosť a mechanizmus vzniku zmlúv, ktorý by mal byť dohodnutý v rozpore so zákonom upravujúcim uzatváranie zmlúv, nemôže mať za následok vznik platnej zmluvy. Dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné podstatné zmeny, ktoré sú obsiahnuté v prijatí návrhu na uzavretie zmluvy, sa považujú za nový návrh adresáta pôvodného návrhu a súčasne platí, že takýto prejav vôle je aj odmietnutím návrhu (oferty). Táto právna norma účinne bráni tomu, aby zmluva vznikla inak, než na základe konsenzu zmluvných strán.

34. Žiadosť o poskytnutie úveru obsiahnutá v bode 5. Zmluvy o úvere predstavuje návrh na uzavretie zmluvy podľa ustanovenia § 43a Občianskeho zákonníka. Ak žalobca zmenil výšku RPMN, fakticky išlo v zmysle ustanovenia § 44 odsek 2 Občianskeho zákonníka o odmietnutie návrhu žalovaného v časti RPMN, ktoré je potrebné považovať za nový návrh.

35. Neuvedenie/nesprávne uvedenie RPMN vyplýva aj z ďalšej skutočnosti uvedenej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. V Zmluve o úvere bolo síce uvedené, že výška poskytnutého úveru predstavuje sumu 1.500 eur, avšak žalovanému ako dlžníkovi bol reálne poskytnutý úver vo výške 1284,25 eur (uvedená suma bola aj prevedená na účet žalovaného č.l. 29). Z obsahu spisu nevyplýva na aký účel bola použitá suma vo výške 215,75 eur. Odvolací súd vychádzajúc z bodu 8.1. zmluvy o úvere konštatuje, že výška tejto sumy zodpovedá výške odplaty za poskytnutie možnosti odkladu splátok úveru dohodnutej v bode 8.1 zmluvy o úvere. Z uvedeného teda vyplýva, že žalobca do spotrebiteľského úveru zahrnul i odplatu za poskytnutie odkladu splátok. V zmluve bola nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, nakoľko tým, že si s ním na zadnej časti formulárového tlačiva dohodol nekalým spôsobom tzv. Dohodu o poskytnutí služby odkladu splátok, ktorá zmluvná podmienka je súdmi na celom Slovensku judikovaná ako neprijateľná zmluvná podmienka podľa § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka, je nepochybné a nepopierateľné, že žalobca neposkytol žalovanému úver v sume uvedenej v zmluve, ale v sume poníženej o sumu za neplatne dohodnutú službu odkladu splátok, ale vo výpočte RPMN vychádzal zo súm povýšených o poplatok za túto službu.

36. Nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa je taktiež sankcionovaná bezúčnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru v súlade s ustanovením § 11 odsek 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy.

37. K námietke odvolateľa, že zmluvné strany si nemohli dohodnúť údaj týkajúci sa RPMN, nakoľko spôsob jeho určenia vyplýva zo zákona odvolací súd uvádza, že spotrebiteľ mal byť ešte pred uzatvorením Zmluvy o úvere oboznámený s údajom o RPMN. V danom prípade k tomu nedošlo, nakoľko spotrebiteľ bol pri podpisovaní Zmluvy o úvere oboznámený s odlišným údajom než bol schválený veriteľom. Žalobca pritom nepreukázal, aby spotrebiteľ pristúpil aj k takto zmenenému údaj.

38. Vzhľadom na to, že zmluva o úvere zo dňa 25.09.2012 bola súdom prvej inštancie považovaná za neplatnú, sú strany konania povinné vrátiť všetko, čo podľa neplatnej zmluvy dostali. Povinnosťou žalovaného bolo vrátiť žalobcovi len ním reálne poskytnutú čiastku, ktorá predstavuje sumu 1284,25 eur. Žalovaný uhradil žalobcovi sumu 627,- eur a rozdiel vo výške 657,25 eur je bezdôvodným obohatením žalovaného z neplatného právneho úkonu. Toto bezdôvodné obohatenie sa musí vydať v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka.

39. Vzhľadom na to, že žalovaný úspešne vzniesol námietku premlčania, správne súd prvej inštancie stanovil začiatok plynutia premlčacej doby, ktorá plynula odo dňa, kedy bol žalovanému poskytnutý úver na základe neplatnej zmluvy, od 25.09.2012 a uplynula dňa 25.09.2015. Žaloba bola podaná dňa 10.01.2017, t.j. po uplynutí trojročnej objektívnej premlčacej doby.

40. Správnemu rozhodnutiu vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania, ktorý zohľadňuje pomer úspechu žalobcu a žalovanej v zmysle ustanovenia § 255 odsek 1 C.s.p..

41. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe nevyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces. (Pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5 Cdo 218/2010, uznesenie Ústavného súdu SR z 08.06.2006, I. ÚS 188/06)

42. Judikatúra súdov, vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva, ani nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. (Pozri rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04)

43. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec posúdil. Z týchto dôvodov odvolací súd považuje odvolanie za nedôvodné a vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd v zmysle ustanovenia § 387 C.s.p. rozsudok v jeho napadnutej časti potvrdzuje ako vecne správny.

44. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 odsek 1 C.s.p. v spojení s § 255 odsek 1 C.s.p. tak, že žalovanému, ktorý by mal s poukazom na úspech v odvolacom konaní nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ich náhradu nepriznal, pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

45. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).